

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 5. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312198624/facsimile.pdf (tilgået 26. marts 2023)

Anvendt udgave: Cirkler

rette Maade: uden Forpligtelse til at faa den ringeste Stump Udbytte af vor Tur eller skrive saa meget som et eneste Brev hjem, blot for at være til under brogede Indtryk af Ting, som ikke angaar os, ødsle som grands seigneurs og taknemmelige som Skoledrenge, uden Bekymringer, uden Formaal, Tilfældets Apostle.

Der gives Mennesker, som rejser ud for noget bestemt: de vil lære et eller andet at kende, som de ikke kan faa fat i hjemme. Al Agtelse for disse Folk, jeg har selv hørt til dem! Men de rejser bare slet ikke, ikke mere end den, som gaar til det kongelige Bibliothek efter det Værk, han ikke har i sin egen Bogsamling.

Men saa er der andre, som hjemme er Sagførere, Officerer, Læger. De er blevet Ofre for den Fortvivlelse, der maa gribe ethvert civiliseret Menneske over den idiotiserende Sælgekønmusik af Interesser: politiske, sociale, religiøse, æstetiske, som raaber paa en lige fra de taabelige Aviser om Morgenen igennem alt Dagens Arbejde til Selskaberne eller Cafépassiaren om Aftenen; de har en dunkel Erindring om deres Barndoms Ferier og tager ud paa

Sommerrejse. Men de ejer ikke Skoledrengens aandelige Energi. Han lader klogeligen Lektiebøgerne blive hjemme og bruger kun Skolen og al dens Væsen til at frembringe den Vellystfønmelse, med hvilken han om Morgen tænker paa, at nu skal han ikke i den; og for Resten hjælper han til at køre Hø ind, snakker med Bondekarle, roder og sjover, som skulde han aldrig se Brostene og Skolebænke igen. Men mine ældre Venner holder først og fremmest paa at forblive Sagførere, Officerer, Læger; de lægger Rejseplan efter Samraad med ligestillede, tager ind paa Hoteller, der er dem anbefalede af saadanne, faar Referencer til Folk af samme Lag, der i alle civiliserede Lande, efter at Bogtrykkersvæerte er opfundet, selvfølgelig tænker omtrent den samme Lektie i det samme Oplag, føler og lever paa saa at sige samme Maade. Alle Interesserne: de politiske, sociale, religiøse, æsthetiske, springer en for en op igen som Nissen af Tønden; de Reisende kommer i lidt anderledes Theatre, besøger Folk i lidt anderledes monterede Stuer, læser lidt bredere eller smallere Aviser, og til syvende og sidst giver de sig til at køre lange

Veje i Udlandet blot for at faa fat i de samme Aviser, som var Begyndelsen paa deres daglige Plage hjemme! Deres Udflugt bliver en Gentagelse af det, de lever i om Vinteren: den samme Middagsmad med de samme Mennesker, blot i forskellige Lejligheder. . . . .

Manden lige overfor mig sover stadig i Kupéhjørnet; paa den anden Side sidder en Herre, som af og til har fanget min Opmærksomhed. Det er en praktisk Rejsende. Længe har han arrangeret om og om paa sin Bagage for at faa den til at ligge rigtig bekvemt, naturligvis har han kalotformet Silkehue paa Hovedet og Handsker paa Hænderne, trods Varmen, hvad man jo som praktisk Rejsende altid skal have i Jærnbantog, fordi man ellers bliver saa tilsmudset af det uundgaaelige Kulstøv. Manden er en 40 Aar, med tyndt Fuldsæg og smilende i Udtrykket.

Allerede ved den anden Station skiltes han hjerteligt fra to Landmænd, hvis Bekendtskab han havde gjort ved den første, nu var der ikke andre i Kupéen end den sovende Mand og mig; den fremmede var færdig med sin Avis, en Bog var flere Gange bleven taget ud